

Sygn. akt III A Pa 23/11

POSTANOWIENIE

Dnia 19 stycznia 2012r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu Wydział III Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SA Maria Pietkun (spr.)

Sędziowie: SA Irena Różańska – Dorosz

SA Janina Cieślikowska

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 19 stycznia 2012r.

sprawy z powództwa M. I.

przeciwko Sądowi (...) we W.

o ustalenie i wynagrodzenie

na skutek skargi kasacyjnej M. I.

od wyroku Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu

z dnia 2 sierpnia 2011r. sygn. akt III A Pa 23/11

p o s t a n a w i a:

I. ustalić wartość przedmiotu sporu w zakresie roszczenia dotyczącego wyrównania wynagrodzenia w kwocie 6.168,56 zł.,

II. odrzucić skargę kasacyjną w części dotyczącej zasądzenia wyrównania wynagrodzenia .

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 11 marca 2011r. Sąd Okręgowy we Wrocławiu wydział VII Pracy oddalił powództwo M. I. w przedmiocie ustalenia, iż powódka pełni urząd na stanowisku Sędziego Sądu Okręgowego w Sądzie (...) we W. i ustalenia wynagrodzenia w V stawce awansowej oraz zasądził od strony pozwanej na rzecz powódki kwotę 7.316,69 zł. z ustawowymi odsetkami od 1 stycznia 2011r. W wyniku rozpoznania apelacji obu stron wyrokiem z dnia 2 sierpnia 2011r. Sąd Apelacyjny we Wrocławiu oddalił apelację powódki i uchylił zaskarżony wyrok w pkt II w części zasądzonej od strony pozwanej na rzecz powódki kwotę 5.233,44 zł. z odsetkami i postępowanie w tej części umorzył oraz zmienił zaskarżony wyrok w części dotyczącej kwoty 2.093,15 zł. z odsetkami w ten sposób, że powództwo w tym zakresie oddalił. Nadto zasądzono od powódki na rzecz strony pozwanej kwotę 7.316,69 zł. tytułem zwrotu spełnionego świadczenia.

W dniu 4 sierpnia 2011r. powódka złożyła wniosek o doręczenie odpisu wyroku Sądu Apelacyjnego z uzasadnieniem, który to odpis został doręczony pełnomocnikowi powódki w dniu 4 października 2011r. W dniu 3 grudnia 2011r. powódka reprezentowana przez pełnomocnika w osobie adwokata złożyła skargę kasacyjną od powyższego wyroku Sądu Apelacyjnego, zaznaczając iż skarga dotyczy roszczeń niemajątkowych, a jednocześnie wskazała, że zaskarża wyrok w całości. W uzupełnieniu braków formalnych skargi kasacyjnej na wezwanie sądu, powódka oznaczyła m.in. wartość przedmiotu sporu w części dotyczącej wyrównania wynagrodzenia w kwocie 6.212,28 zł. Różnica miesięczna

wynagrodzenia stanowi w październiku 2009r. # 75,05 zł., listopadzie i grudniu 2009r. po 495,83 zł. miesięcznie i od stycznia 2010 r. do grudnia 2010r. po 517,69 zł. miesięcznie.

Sąd Apelacyjny zważył.

Przedmiotem sporu w części dotyczącej wyrównania wynagrodzenia powódki jest roszczenie majątkowe ,wartość przedmiotu sporu w tym zakresie wynosi 6.168,56 zł. Zgodnie z art. art. 398² § 1 kpc w sprawach z zakresu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych dopuszczalność skargi kasacyjnej jest uwarunkowana wykazaniem wartości przedmiotu zaskarżenia w wysokości co najmniej 10.000zł. Nadto wynagrodzenie za pracę jest świadczeniem powtarzającym się, z tego względu wartość przedmiotu zaskarżenia winna być ustalona zgodnie z art. 22 kpc , jako wartość różnicy za okres 1 roku. Powódka dochodziła wyrównania od 26 października 2009r. , a Sąd I instancji zasądził kwotę 7.316,69 zł. za okres do dnia wyroku, tj, do 11 marca 2011r. Zgodnie z wyliczeniami powódki zawartymi w piśmie uzupełniającym braki formalne skargi kasacyjnej wartość wyrównania za okres roku od listopada 2009r. do października 2010r. wynosi 6.168,56 zł. (2x 495,83 zł.) + (10x 517,69 zł.). W tych okolicznościach obowiązkiem Sądu Apelacyjnego było sprawdzenie podanej wartości przedmiotu zaskarżenia na podstawie art. 25 § 1 kpc w zw. z art. 391§ 1 kpc. jako wielkości warunkującej dopuszczalność skargi kasacyjnej w tej części dotyczącej roszczenia majątkowego. Oceny powyższej nie zmienia fakt, że powódka dochodzi jednocześnie roszczenia drugiego niemajątkowego, a w tym ostatnim zakresie dopuszczalność skargi kasacyjnej jest niezależna od wartości przedmiotu zaskarżenia.

Mając powyższe na względzie Sąd Apelacyjny orzekł jak w pkt I sentencji postanowienia na podstawie art. 25§ 1 kpc w zw. z art. 391 §1 kpc i odrzucił skargę kasacyjną jako niedopuszczalną w części dotyczącej wyrównania wynagrodzenia na podstawie art. 398⁶ § 2 kpc w zw. z art. 398² § 1 kpc.